

ศึกษารูปแบบความร่วมมือในการพัฒนาโรงเรียนขนาดเล็กที่ถูกยุบรวม ผู้เรียนยอดเยี่ยม ของมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

พิสมัย רבชนะชัย พูลสุข*

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อศึกษารูปแบบความร่วมมือในการพัฒนาโรงเรียนขนาดเล็กที่ถูกยุบรวมสู่โรงเรียนยอดเยี่ยม ของมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร โดยการสัมภาษณ์ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องจำนวน 21 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างตามกรอบงาน 4 ด้าน ได้แก่ งานวิชาการ งานงบประมาณ งานบุคคล และงานบริหารทั่วไป ซึ่งเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างเดือน ธันวาคม 2556 ถึง เดือนมีนาคม 2557 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis)

ผลการวิจัยพบว่า

รูปแบบความร่วมมือในการพัฒนาโรงเรียนขนาดเล็กที่ถูกยุบรวม สู่โรงเรียนยอดเยี่ยมของมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร มี 6 องค์ประกอบ และ 4 ขั้นตอน ซึ่งเรียกว่า Six-G model

6 องค์ประกอบใน Six-G Model มีดังนี้

องค์ประกอบที่ 1. ร่วมรับรู้ = Gather to preceive

องค์ประกอบที่ 2. ร่วมฝัน = Gather to visualize

องค์ประกอบที่ 3. ร่วมทำ = Gather to plan

องค์ประกอบที่ 4. ร่วมปรับ = Gather to adjust

องค์ประกอบที่ 5. ร่วมยินดี = Gather to celebrate

องค์ประกอบที่ 6. ร่วมพัฒนา = Gather to develop

และมีทั้งหมด 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ร่วมรับรู้ร่วมฝัน ร่วมทำ

ขั้นตอนที่ 2 ร่วมฝัน ร่วมทำ ร่วมปรับ

ขั้นตอนที่ 3 ร่วมทำ ร่วมปรับ ร่วมยินดี

ขั้นตอนที่ 4 ร่วมยินดีร่วมพัฒนา ร่วมรับรู้

คำสำคัญ: โรงเรียนสาธิตฯ, โรงเรียนถูกยุบรวม, โรงเรียนยอดเยี่ยม. Six-G model

*รองศาสตราจารย์ ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร, 2558, E-mail: Pitsamai_kpru@hotmail.com

The Study of Cooperation Process to Develop Dismissed to Popular School of Kamphaeng Phet Rajabhat University

Pitsamai Robchanachai Poolsuk^{*}

Abstract

Quantitative methods was used to study of co-operative in the development of collapsed small schools toward popular school of Kamphaeng Phet Rajabhat University, Data were collected via 21 in-depth interviews. The data was used in the study was an interview which has four frameworks include the following, academic, budgeting, personal administration and general administration. A total was in December 2013 to May 2014. The data was analyzed by content analysis.

The results of the study of was co-operative in the development of collapsed small schools toward popular school of Kamphaeng Phet Rajabhat University follow har 6 components and 4 procedures, it was called as six-G model, namely, (1) gather to perceive (2) gather visualize (3) gather to plan (4) gather to adjust (5) gather to celebrate and (6) gather to develop. Moreover, six-G model has 4 procedures, as following, (1) gather to perceive + visualize + plan (2) gather to visualize + plan + adjust (3) gather to plan + adjust + celebrate and (4) gather to celebrate + develop + perceive

Keywords: Demonstration school, Merged school, Popular school, Six-G model

^{*} Associate Professor in Faculty of Education in Kamphaeng Phet Rajabhat University, 2015,

E-mail: Pitsamai_kpru@hotmail.com

บทนำ

โรงเรียนขนาดเล็กมีข้อจำกัดหลายประการที่ทำให้ไม่สามารถพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามการปฏิรูปการศึกษาได้ แม้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 จะกำหนดการปฏิรูปการศึกษาให้มีการกระจายอำนาจการศึกษาไปยังสถานศึกษาตามหลักการการกระจายอำนาจ (Decentralization) จากกระทรวงและส่วนกลางไปยังสถานศึกษาให้มากที่สุดเปิดโอกาสให้ผู้เกี่ยวข้องและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีส่วนร่วม (Participation or collaboration or involvement) ในการบริหารการตัดสินใจและร่วมจัดการศึกษาคืนอำนาจการจัดการศึกษาให้ประชาชน (Return power to people) เพื่อให้บุคคลที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา หรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ในการจัดการศึกษามีส่วนร่วมในการพัฒนาการศึกษาในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อให้มีคุณภาพได้มาตรฐานเป็นไปตามกำหนดและเป็นไปตามนโยบายของชาติ (ชูชาติ แปลงล้วน, 2551) จากหลักการดังกล่าว ทำให้ประชาชนและองค์กรภาคเอกชนมีสิทธิเสรีภาพ และมีหน้าที่ในการจัดการศึกษามีการระดมทรัพยากรและการลงทุนด้านงบประมาณการเงินและทรัพย์สินทั้งจากรัฐครอบครัวชุมชนเอกชนองค์กรเอกชนและองค์กรต่าง ๆ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงว่าผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders) ทุกฝ่ายเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาการศึกษาของประเทศแต่ถึงแม้ว่าพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ จะเปิดโอกาสให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา แต่ปัญหาโรงเรียนขนาดเล็กก็ยังไม่สามารถพัฒนาคุณภาพการศึกษาไปสู่เป้าหมายได้เท่าที่ควร ยังคงเป็นปัญหาที่ท้าทายให้หาแนวทางหรือรูปแบบการพัฒนาโรงเรียนขนาดเล็กให้สามารถจัดการศึกษาให้มีคุณภาพตามบริบทของตนเองได้

โรงเรียนสาธิตฯ แม้จะประสบความสำเร็จจากโรงเรียนขนาดเล็กที่ถูกยุบรวมมาเป็น “สถานศึกษาขอดนิม” ก็ยังมีโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็กอีกจำนวนมากที่ไม่สามารถสนองนโยบายการปฏิรูปการศึกษาให้มีประสิทธิภาพตามแนวทางของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 รวมทั้งการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาไปยังสถานศึกษาทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านการบริหารงานวิชาการ งบประมาณ บริหารบุคคลและบริหารทั่วไป ดังกล่าวประกอบกับยังไม่มีคุณสมบัติในด้านคุณภาพการบริหารจัดการและการจัดการศึกษาจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะได้รับการพัฒนาคุณภาพการศึกษาโดยเร่งด่วน (พิสิฐเทพ ไกรวัล, 2554: 62-69) การสร้างเครือข่ายความร่วมมือเป็นอีกทางเลือกหนึ่งของการได้มาซึ่งคุณภาพการจัดการศึกษาการวิจัยในครั้งนี้ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชรจึงมุ่งเน้นศึกษารูปแบบความร่วมมือเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาในโรงเรียนที่ถูกยุบรวมสู่โรงเรียนขอดนิมของมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร เพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็กซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการดำเนินงานทั้งในระดับโรงเรียนและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1 เพื่อนำมาแก้ไขปัญหาการพัฒนาการศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็กและสามารถนำรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือไปใช้ในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็กที่มีบริบทใกล้เคียงกันรวมทั้งเป็นประโยชน์ในการจัดทำนโยบายเพื่อส่งเสริมและยกระดับคุณภาพและมาตรฐานโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็กต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษารูปแบบความร่วมมือในการพัฒนาโรงเรียนขนาดเล็กที่ถูกยุบรวม ผู้เรียนขอดนิมของมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบความร่วมมือเพื่อคุณภาพการจัดการศึกษาในโรงเรียนขนาดเล็กและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบ

รูปแบบ หมายถึง กรอบความคิดทางด้านหลักการ วิธีการดำเนินงานของระบบที่สามารถยึดถือเป็นแนวทางในการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ได้

Keeves (1988) ได้กล่าวถึงลักษณะของรูปแบบที่ดีว่าควรมีข้อกำหนด (Requirement) 4 ประการ คือ 1) รูปแบบควรประกอบด้วยความสัมพันธ์อย่างมีโครงสร้าง (Structural relationship) มากกว่าความสัมพันธ์ที่เกี่ยวเนื่องกันแบบรวม ๆ (Associative relationship) 2) รูปแบบควรใช้เป็นแนวทางในการพยากรณ์ผลที่จะเกิดขึ้น ซึ่งสามารถตรวจสอบได้โดยการสังเกต และเป็นไปได้ที่จะทดสอบรูปแบบบนพื้นฐานข้อมูลเชิงประจักษ์ 3) รูปแบบควรระบุหรือชี้ให้เห็นถึงกลไกเชิงเหตุผลของเรื่องที่ศึกษา และเป็นเครื่องมือในการพยากรณ์หรืออธิบายปรากฏการณ์ได้ด้วย 4) รูปแบบควรเป็นเครื่องมือในการสร้างโมเดลใหม่ และสร้างความสัมพันธ์ของตัวแปรในลักษณะใหม่ ซึ่งจะเป็นการขยายในเรื่องที่กำลังศึกษา และเสนอขั้นตอนการสร้างรูปแบบไว้ ดังนี้

1. ขั้นรวบรวมปัญหา (Problem formulation) เพื่อให้รู้ว่าอะไรคือปัญหาที่แท้จริง

2. ขั้นพัฒนารูปแบบ (Model construction) ดำเนินการหลังจากการรวบรวมปัญหา การสร้างรูปแบบต้องพิจารณาวัตถุประสงค์เบื้องต้นของการสร้าง และรู้ถึงลักษณะเฉพาะที่ต้องการของผลผลิต ข้อมูลสารสนเทศที่จำเป็นและควรคำนึงถึงค่าใช้จ่ายในการสร้างและความสนใจของผู้ใช้ด้วย เพราะถ้ารูปแบบมีค่าใช้จ่ายสูงและไม่เป็นที่ยอมรับของผู้ใช้ข้อมูลที่รวบรวมมาจะมีข้อบกพร่องได้ในระหว่างดำเนินการ ดังนั้นจึงควรมีการให้คำจำกัดความสภาพการณ์การสุ่มตัวอย่างและทำตามหลักวิชาการอย่างเคร่งครัด ควรมีการประเมินค่าและพิจารณาความแปรปรวนอย่างระมัดระวัง สมควรนำตัวแปร

ไต่ถามมาวางไว้ในรูปแบบที่จะสร้าง และเมื่อสร้างเสร็จแล้วก็ต้องพิจารณาว่าครอบคลุมตัวแปรหรือไม่ มีความบกพร่องในตัวแปรใดบ้าง

3. ขั้นการทดสอบรูปแบบ (Testing the model) เมื่อสร้างรูปแบบเสร็จแล้วควรทดสอบโดยพิจารณาถึง

3.1 มีความตรงตามสถานการณ์จริง (Valid) รูปแบบที่สร้างหากมีความใกล้เคียงกับความจริงจะดีมากเพราะจะช่วยให้การตัดสินใจดีขึ้นไม่ยุ่งยากต่อการนำไปใช้และควรพิจารณาถึงความสำเร็จของการแก้ปัญหาด้วย

3.2 มีการนำไปทดลองใช้เพื่อเปรียบเทียบว่า ผลการนำไปใช้ทำให้มีการปรับปรุงคุณภาพในการปฏิบัติงานอย่างไร การทดลองใช้มี 2 ลักษณะ คือ ทดลองย้อนหลัง (Retrospective evaluation) โดยใช้กับข้อมูลในอดีต และการทดลองใช้ปฏิบัติจริงในปัจจุบัน (Pretest)

4. ขั้นการนำไปใช้ (Implementation) เมื่อผ่านการทดสอบแล้วควรสามารถที่จะนำไปใช้ให้เกิดความสำเร็จ เพราะไม่มีรูปแบบใดที่สำเร็จสมบูรณ์จนกว่าจะได้รับความสนใจและมีการนำไปใช้

5. ขั้นการพัฒนาปรับปรุงให้ทันสมัย (Model up dating) แม้ว่าจะมีการนำรูปแบบไปใช้อย่างประสบความสำเร็จแต่ก็ควรมีการพัฒนาปรับปรุงประยุกต์ให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ขององค์กร และสถานการณ์ที่กระทบจากภายนอกและภายในองค์กร

2. แนวคิดเกี่ยวกับความร่วมมือ

ความร่วมมือ (Collaboration) เป็นคุณลักษณะที่สำคัญที่ทำให้การทำงานร่วมกันประสบความสำเร็จ ความร่วมมือจึงเป็นคุณลักษณะที่กลุ่ม ทีม หรือองค์กรพึงปรารถนา ซึ่งหมายถึงการทำงานร่วมกับผู้อื่น โดยการร่วมมือกัน ร่วมรู้ ร่วมคิด เพื่อสร้างบางสิ่งบางอย่างร่วมกัน ซึ่งประกอบด้วย การออกแบบและการจัดลำดับความสำคัญของเป้าหมาย เพื่อทำแผนปฏิบัติการตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ รวมทั้งมีการประเมินศักยภาพผลการปฏิบัติงานเพื่อนำผลมาใช้ในการปรับปรุงงาน ทุกคนมีจิตสำนึก ความรับผิดชอบที่จะแสวงหาวิธีการเพื่อนำมาปรับปรุงการปฏิบัติงานของตน และแสวงหาวิธีการที่จะพัฒนาความสัมพันธ์ในการทำงานของตน

กนกอร สมปราชญ์ และคณะ (2548) ได้นำเสนอลำดับขั้นเพื่อความสำเร็จในการสร้างความร่วมมือ (The steps to successful collaboration) ความสำเร็จในการสร้างความร่วมมือ มีลำดับขั้นในการดำเนินการดังนี้

1. ระบุผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Identify stakeholder) ความร่วมมือจะประสบความสำเร็จได้นั้น ต้องมีการระบุถึงกลุ่มผู้ที่มีส่วนได้ ส่วนเสีย เพื่อจะได้ร่วมประชุมวางแผนกำหนดความต้องการ นิยามเป้าหมาย และมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ซึ่งจะทำให้เกิดประโยชน์สูงสุดจากความเป็นผู้เชี่ยวชาญ

ในแต่ละด้านของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของแต่ละคน ซึ่งถือได้ว่าเป็นทรัพยากรที่มีคุณประโยชน์ต่อการสร้างความร่วมมือ

2. การสนองเหตุผลและความต้องการในการมีส่วนร่วม (Have collaborators state their reasons for wanting to participate) หลังจากการกำหนดผู้เป็นหุ้นส่วนความร่วมมือซึ่งอาจอยู่ในรูปตัวแทนองค์การหรือครอบครัวชุมชนแล้ว ต้องทบทวนอยู่เสมอว่าความร่วมมือที่ดำเนินการอยู่ได้สนองความต้องการ โดยทำให้เกิดการแบ่งปันทรัพยากรและแลกเปลี่ยนความเชี่ยวชาญเพื่อสนองตอบความต้องการและเป้าหมายของชุมชนแล้วหรือยัง

3. สร้างพันธสัญญาสู่เป้าหมายร่วมกัน (Get a commitment to stated goals) ได้ความร่วมมือที่เกิดจากการสังคมนั้นจะไม่ทำให้เกิดจิตสำนึก และการแลกเปลี่ยนความคิดและหากปราศจากการแลกเปลี่ยนความคิดในการกำหนดเป้าหมาย จะทำให้โอกาสที่จะประสบความสำเร็จ ในการสร้างความร่วมมือมีน้อย ดังนั้น ควรพิจารณาถึงข้อคำถามต่อไปนี้อยู่เสมอ คือ

- 3.1 ใครมีพันธะสัญญาและมีความสามารถในการระดมทรัพยากร
- 3.2 ใครคือผู้สนับสนุนหรือผู้ดำเนินการให้ประสบผลสำเร็จ
- 3.3 ทุกคนมีทักษะเฉพาะ มีอำนาจหรือมีความรู้ที่จะช่วยให้เกิดความร่วมมือหรือไม่
- 3.4 ครอบครัวและชุมชนจะได้รับประโยชน์จากการเมืองครั้งนี้หรือไม่
- 3.5 เราเป็นหุ้นส่วนที่สะท้อนความต้องการที่หลากหลายของชุมชนหรือไม่
- 3.6 ประโยชน์ของความร่วมมือจะมีความสำคัญกว่าค่าใช้จ่ายหรือไม่
- 3.7 สิ่งใดที่สังคมและผู้นำจะต้องมีต่อการสร้างความร่วมมือ

4. การกำหนดวิสัยทัศน์ร่วม (Establishing a shared vision) การสร้างความร่วมมือจะทำให้ประสบความสำเร็จจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีภูมิหลังและมุมมองที่แตกต่างกัน อย่างไรก็ตามความหลากหลายอาจนำมาซึ่งความขัดแย้งเกี่ยวกับอำนาจและการควบคุม การหลอมรวมความร่วมมือ

5. การพัฒนาแผนยุทธศาสตร์ความร่วมมือ (Developing a collaborative strategic plan) การวางแผนยุทธศาสตร์เป็นการกำหนดเป้าหมายเพื่อให้เกิดความสำเร็จระยะยาวภายในสองถึงสี่ปี นั้นในที่ประชุมผู้ที่มีส่วนร่วมทุกคน จะต้องร่วมแลกเปลี่ยนความเชี่ยวชาญ ความหวัง สิ่งที่เป็นความวิตกกังวล และร่วมกันร่างแผนยุทธศาสตร์ โดยคำนึงถึงทรัพยากรที่ขาดแคลน เน้นมุมมองที่หลากหลายอธิบายถึงรายละเอียดขององค์ประกอบต่าง ๆ ที่จะเกิดผลต่อองค์การและเพื่อนบ้าน ส่งเสริมให้เกิดความสามารถในการชี้แจงเหตุผล บริหารจัดการโดยการรับฟังความคิดเห็นจากบุคคลอื่น สร้างพันธะสัญญาความร่วมมือในการสร้างพันธกิจและเป้าหมาย และประเมินจุดแข็งจุดอ่อนของหุ้นส่วนทุกคน

6. การกำหนดข้อปฏิบัติในการประชุม (Determining meeting rules) ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียสามารถร่วมกำหนดข้อปฏิบัติบางส่วนในการประชุม ซึ่งอาจเป็นเพียงเรื่องเกี่ยวกับการปฏิบัติหรือเรื่องที่เป็น

7. สร้างข้อตกลงร่วมกันเกี่ยวกับการตัดสินใจ (Building consensus about decision making) ข้อขัดแย้งต่าง ๆ เป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ที่จะต้องเกิดขึ้น ดังนั้นการสร้างร่วมมือจึงถือเป็นสิ่งท้าทาย การย้อนกลับไปทบทวนเพื่อหาคำตอบของข้อขัดแย้งและทักษะการสร้างข้อตกลงร่วมกันเป็นกุญแจสู่ความสำเร็จ การให้ความไว้วางใจเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ หากปราศจากความไว้วางใจแล้วหุ้นส่วนทุกคนจะไม่ยอมเปิดเผยความคิดเห็นส่วนตัว นอกจากความไว้วางใจแล้วยังมีประเด็นอื่น ๆ อีกที่จะส่งเสริมให้เกิดข้อตกลงร่วมกัน

สรุปได้ว่า การสร้างร่วมมือเป็นการสร้างความสัมพันธ์และประสานความร่วมมือโดยทุกภาคส่วนต้องมีจิตสำนึกด้านความรับผิดชอบที่จะแสวงหาวิธีการเพื่อปรับปรุงการปฏิบัติงานร่วมกันแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นสร้างสรรค์พลังและการช่วยเหลือซึ่งกันและกันการสร้างร่วมมือมีความสำคัญต่อการพัฒนาองค์กรสู่ความสำเร็จเป็นอย่างยิ่ง เพราะเป็นสิ่งที่สามารถประยุกต์ใช้เพื่อให้เกิดประสิทธิผลในการสร้างความสัมพันธ์อย่างยั่งยืน ตลอดจนการใช้ทรัพยากรร่วมกันทุกภาคส่วนทั้งแบบไม่เป็นทางการไปจนถึงระดับการสร้างความสัมพันธ์เชิงการร่วมมืออย่างจริงจังเป็นแบบแผนในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษารูปแบบการสร้างพันธมิตรสัญญาร่วมมือกันระหว่างสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชรเขต 1 กับมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชรในการยกระดับคุณภาพโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็กไปสู่เป้าหมายความสำเร็จภายใต้ กรอบงานทั้ง 4 งาน คือ การบริหารวิชาการ การบริหารงบประมาณ การบริหารบุคคล และการบริหารทั่วไป (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2550) ซึ่งมีความสัมพันธ์กับมาตราที่ 39 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ที่กำหนดให้กระทรวงดำเนินการกระจายอำนาจบริหารและจัดการศึกษาให้กับสถานศึกษา

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษารูปแบบความร่วมมือในการพัฒนาโรงเรียนขนาดเล็กที่ถูกยุบรวมสู่โรงเรียนยอดนิยมของมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร โดยดำเนินการสัมภาษณ์ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องตั้งแต่เริ่มทำข้อตกลงความร่วมมือ/ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องสืบเนื่องหลังจากทำข้อตกลงความร่วมมือร่วมกันและจัดสนทนากลุ่ม (Focus group discussion) โดยผู้เชี่ยวชาญเพื่อยืนยันข้อมูลดังนี้

1. ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 21 คน ประกอบด้วย 1) โรงเรียนผู้บริหาร/ครู จำนวน 8 คน คณะกรรมการสถานศึกษา จำนวน 3 คน ผู้ปกครอง/ชุมชน จำนวน 4 คน 2) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 1 ซึ่งจะประกอบด้วย ผู้อำนวยการเขตฯ จำนวน 1 คน รองผู้อำนวยการเขตฯ จำนวน 1 คน ศึกษาพิเศษ จำนวน 1 คน 3) มหาวิทยาลัยราชภัฏแม่ฮ่องสอน ประกอบด้วย อธิการบดี คณบดี คณะครุศาสตร์ และรองคณบดี คณะครุศาสตร์ จำนวน 1 คน

2. ผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งได้จากการคัดเลือกจากผู้บริหาร ครูผู้สอน ศึกษาพิเศษ ที่มีวิทยฐานะเชี่ยวชาญ/จบการศึกษาระดับคุณวุฒิบัณฑิตและผู้บริหารคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏแม่ฮ่องสอน จำนวน 8 คน ดังนี้ 1) ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 2 คน 2) ครูจำนวน 2 คน 3) ศึกษาพิเศษ จำนวน 2 คน 4) คณบดี และรองคณบดีคณะครุศาสตร์ จำนวน 2 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ มีโครงสร้างตามประเด็น ประการความคิดและจุดเริ่มต้น ความเป็นมาและขั้นตอนการดำเนินงานตามกรอบงานทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ งานวิชาการ งานงบประมาณ งานบุคคล และงานบริหารทั่วไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

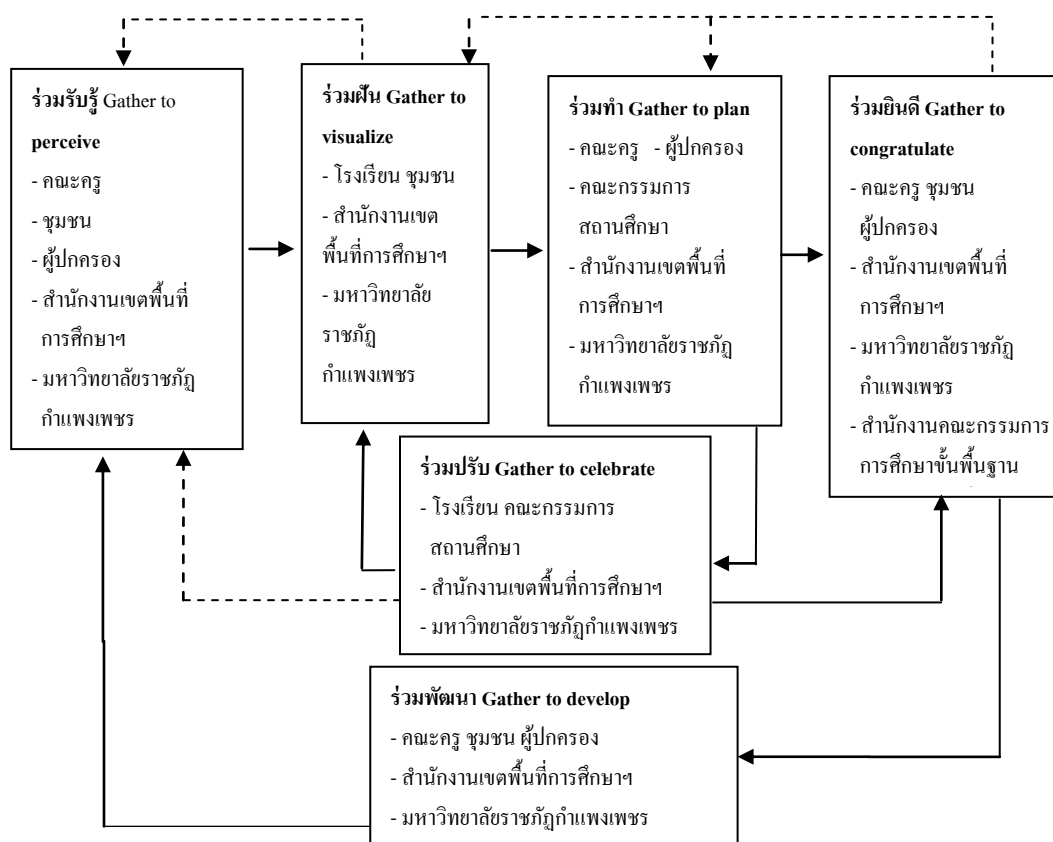
1. สัมภาษณ์โดยการจดบันทึกและบันทึกเทป
2. นำเสนอข้อมูลยกย่องร่วมสนทนากลุ่มเพื่อยืนยันข้อมูลเกี่ยวกับโรงเรียนสาธิตในรูปแบบของมหาวิทยาลัยราชภัฏแม่ฮ่องสอน เพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาจากโรงเรียนถูกขุมรวมโรงเรียนสู่โรงเรียนยอดเยี่ยม ภายใต้ความร่วมมือระหว่างสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 1 กับมหาวิทยาลัยราชภัฏแม่ฮ่องสอน และเสนอประเด็นต่าง ๆ เพิ่มเติม

การวิเคราะห์ข้อมูล

ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) ในแบบบันทึกการสัมภาษณ์และการสนทนากลุ่ม (Focus group discussion) ตามประเด็นการกำกับการบริหารจัดการสถานศึกษาทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ งานวิชาการ งานบุคคล งานงบประมาณและบริหารทั่วไป

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ค้นพบองค์ความรู้ใหม่ (Body of knowledge) โดยโรงเรียนสาธิตในรูปแบบของมหาวิทยาลัยราชภัฏแม่ฮ่องสอน เพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาจากโรงเรียนถูกขุมรวม สู่โรงเรียนยอดเยี่ยม ภายใต้ความร่วมมือระหว่างสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 1 กับ มหาวิทยาลัยราชภัฏแม่ฮ่องสอน ดังภาพแสดงโครงสร้างองค์ประกอบและกระบวนการ (Six-G model) ดังนี้



————— องค์ประกอบในการบริหารงาน

----- ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จเพื่อนำมาเป็นข้อมูลประกอบการพัฒนาการบริหารจัดการ

ภาพที่ 2 แสดงโครงสร้างองค์ประกอบและกระบวนการ (Six – G model)

สรุปผลการวิจัย

รูปแบบความร่วมมือในการพัฒนาโรงเรียนขนาดเล็กที่ถูกยุบรวมสู่โรงเรียนขนาดเล็กของมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ประกอบด้วยโครงสร้าง 6 องค์ประกอบ และกระบวนการ 4 ขั้นตอน (Six-G model) ดังนี้

องค์ประกอบ 6 องค์ประกอบ ประกอบด้วย ดังนี้

- | | |
|---------------|---------------------|
| 1. ร่วมรับรู้ | Gather to preceive |
| 2. ร่วมฝัน | Gather to visualize |
| 3. ร่วมทำ | Gather to plan |
| 4. ร่วมปรับ | Gather to adjust |
| 5. ร่วมยินดี | Gather to celebrate |
| 6. ร่วมพัฒนา | Gather to develop |

กระบวนการ 4 ขั้นตอน ดังนี้

- | | | | |
|--------------|------------|-----------|------------|
| ขั้นตอนที่ 1 | ร่วมรับรู้ | ร่วมฝัน | ร่วมทำ |
| ขั้นตอนที่ 2 | ร่วมฝัน | ร่วมทำ | ร่วมปรับ |
| ขั้นตอนที่ 3 | ร่วมทำ | ร่วมปรับ | ร่วมยินดี |
| ขั้นตอนที่ 4 | ร่วมยินดี | ร่วมพัฒนา | ร่วมรับรู้ |

อภิปรายผล

การศึกษารูปแบบความร่วมมือในการพัฒนาโรงเรียนขนาดเล็กที่ถูกยุบรวม ผู้โรงเรียนยอดเยี่ยมของมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารสร้างจากแนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำสารสนเทศที่ได้มาวิเคราะห์และสังเคราะห์เป็นกรอบความคิดและศึกษารายกรณี (Case study) โดยวิธีการสัมภาษณ์บุคคลหลายฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนสาธิตฯ ได้แก่ ผู้บริหาร ครู ชุมชน ผู้ปกครอง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร เพื่อนำมาเป็นสารสนเทศที่สำคัญในการกำหนดเป็นร่างโครงสร้างองค์ประกอบและกระบวนการของรูปแบบ จากนั้นนำเสนอผู้เชี่ยวชาญโดยการสนทนากลุ่ม (Focus group discussion) เพื่อยืนยันข้อมูลและให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม โรงเรียนสาธิตในรูปแบบของมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร เพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาจาก โรงเรียนถูกยุบรวมสู่โรงเรียนยอดเยี่ยมภายใต้ความร่วมมือระหว่างสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1 กับมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชรที่ได้จึงมีประสิทธิภาพมีคุณลักษณะของรูปแบบที่ดีเนื่องจากผู้วิจัยศึกษาตามขั้นตอนกระบวนการวิจัยรูปแบบที่ได้มีความสัมพันธ์เชิงโครงสร้าง แสดงถึงความร่วมมือของทุกภาคส่วนทั้งส่วนของโรงเรียน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1 และมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ซึ่งเห็นสอดคล้องกับกนกอร สมปราชญ์ และคณะ (2548) ที่กล่าวว่าความร่วมมือจะประสบผลสำเร็จได้ต้องมีการระดมถึงกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเพื่อจะได้ร่วม

ประชุมวางแผนกำหนดความต้องการนิยามเป้าหมายและมีส่วนร่วมในการตัดสินใจจึงจะทำให้เกิดประโยชน์สูงสุดจากความเป็นผู้เชี่ยวชาญในแต่ละด้านของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของแต่ละคนซึ่งถือได้ว่าเป็นทรัพยากรที่มีคุณประโยชน์ต่อการสร้างความร่วมมือและความร่วมมือก็มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาองค์กรสู่ความสำเร็จเพราะความร่วมมือเป็นสิ่งที่สามารถประยุกต์ใช้เพื่อให้เกิดประสิทธิผลในการสร้างความสัมพันธ์กันอย่างยั่งยืนของทุกภาคส่วนรูปแบบที่ได้มีความสัมพันธ์เชิงเหตุผลที่จะร่วมมือกันเพื่อคุณภาพการจัดการศึกษาในโรงเรียนถูกยุบรวมสู่โรงเรียนยอดเยี่ยมในรูปแบบโรงเรียนสาธิตฯ อย่างชัดเจนสามารถตรวจสอบได้ด้วยข้อมูลเชิงประจักษ์ซึ่งปัจจุบันโรงเรียนสาธิตเป็นโรงเรียนยอดเยี่ยมที่ผู้ปกครองให้ความไว้วางใจส่งบุตรหลานมาเข้าเรียนมากที่สุด ผลการประเมินคุณภาพภายนอก (รอบสาม) จากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) อยู่ในระดับ “ดีมาก” ทุกตัวบ่งชี้ และเป็นสถานศึกษาที่โรงเรียนต่าง ๆ จากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา อื่น ๆ ได้เข้ามาศึกษาดูงานด้านการจัดการศึกษาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับสรุปผลประติพจน์ประสาตร์ (2557, มีนาคม 10) ที่ได้กล่าวว่า “รู้สึกภูมิใจมากที่มีโรงเรียนดี ๆ เช่นนี้อยู่ในหมู่บ้านของเรา” และสอดคล้องกับพิสมัย รบชนะชัย พูลสุข (2557, 21 มกราคม) ที่ได้กล่าวเช่นกันว่า “น่าชื่นใจโรงเรียนสาธิตฯ ถือเป็นต้นแบบของความสำเร็จร่วมกันที่สามารถดำเนินการจัดการศึกษาจากโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็กที่ถูกยุบรวมสู่โรงเรียนยอดเยี่ยมและมีคุณภาพการศึกษาอย่างยั่งยืนได้เช่นนี้” นอกจากนี้คณะผู้ปกครองโรงเรียนสาธิตฯ (2556, 15 ตุลาคม) ยังกล่าวสอดคล้องกันถึงข้อมูลเชิงประจักษ์ของโรงเรียนสาธิตฯ ว่า “เป็นโรงเรียนที่ผู้ปกครองอยากส่งลูกหลานมาเรียนเป็นอันดับ 1 เพราะคุณภาพการจัดการเรียนการสอนได้มาตรฐาน ผู้บริหารมีภาวะผู้นำสูง มีวิสัยทัศน์ ครูทุกคนมีความเป็นครูมืออาชีพ โรงเรียนสาธิตฯ (2556) ผลการทดสอบระดับชาติ (O-NET) มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงเป็นลำดับที่ 1 ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชรเขต 1 ติดต่อกับ 5 ปีซ้อน” รัดนา รักการ (2557, 12 กุมภาพันธ์) “โรงเรียนสาธิตฯ ได้รับรางวัลมากมายจริง ๆ ” สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2546) กล่าวว่า “โรงเรียนมีความเป็นเลิศทางด้านวิชาการได้ เพราะความร่วมมือของทุกฝ่าย” ซึ่งการศึกษาครั้งนี้ได้สร้างความคิดรวบยอด (Concept) เป็นองค์ความรู้ใหม่ (Body of knowledge) ได้แก่ โรงเรียนสาธิตในรูปแบบของมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร เพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาจากโรงเรียนถูกยุบรวมสู่โรงเรียนยอดเยี่ยมภายใต้ความร่วมมือระหว่างสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชรเขต 1 กับมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ซึ่งที่สอดคล้องกับ Keeves (1988) ที่กล่าวถึง ลักษณะของรูปแบบที่ดีควรเป็นเครื่องมือในการสร้างความคิดรวบยอดและเพิ่มองค์ความรู้ใหม่ที่เกิดจากโครงสร้างความสัมพันธ์ของตัวแปรในองค์ประกอบและกระบวนการที่มีความเชื่อมโยงกันทุกขั้นตอน แต่ละขั้นตอนต้องอาศัย

ความร่วมมือกัน เป็นความร่วมมือตั้งแต่ร่วมรับรู้ ร่วมฝัน ร่วมทำ ร่วมปรับ ร่วมยินดี และร่วมพัฒนา ตั้งแต่ขั้นตอนแรกจนถึงขั้นตอนสุดท้าย เป็นความร่วมมือกันอย่างเป็นทางการเนื่องจากการจัดทำข้อตกลงร่วมมือกันจึงทำให้ทุกฝ่ายมีจิตสำนึกและการแลกเปลี่ยนความคิดในการกำหนดเป้าหมายร่วมกัน ร่วมระดมทรัพยากร ร่วมเป็นเจ้าภาพดำเนินการให้ประสบความสำเร็จด้วยกัน ซึ่งสอดคล้องกับ เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2545: 30) ที่กล่าวว่า การเชื่อมโยงเข้าหากันเป็นเครือข่ายไม่ใช่การรวมกลุ่มของสมาชิกที่มีความสนใจเพียงต้องการพบปะแลกเปลี่ยนความคิดเห็นหรือร่วมสังสรรค์กันเท่านั้นแต่ มันหมายถึงความต้องการที่จะพัฒนาไปสู่การลงมือกระทำกิจกรรมร่วมกัน โดยมีเป้าหมายร่วมกันที่ชัดเจน สอดคล้องกับประพันธ์พงษ์ ชิมพงษ์ (2554: 9) ที่กล่าวถึงการมีส่วนร่วมว่า เป็นผลมาจากการเห็นพ้องต้องกันในเรื่องความต้องการและทิศทางการเปลี่ยนแปลง (มณฑล จันทน์แจ่มใส, 2551: 43) การมีส่วนร่วมของบุคคลจะต้องมีและเกิดขึ้นโดยตลอด เริ่มตั้งแต่มีส่วนร่วมในการวางแผนการบริหารจัดการดำเนินงานตามแผนการเสียดุลกำลังแรงงานของบุคคล ตลอดจนวัสดุอุปกรณ์ กำลังเงินหรือทรัพยากรที่มีอยู่ สอดคล้องกับคณะครู โรงเรียนสาธิตฯ (2556, 28 ตุลาคม) ที่กล่าวถึงช่วงแรกของการพัฒนาโรงเรียนว่า “ครูต้องเสียดุลกำลังกาย กำลังทรัพย์ซื้อสื่มาให้ชาวบ้านและนักศึกษาช่วยกันทำอาคารเรียนผู้บริหารในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชรเขต 1 ช่วยกันซื้อต้นไม้มาปรับปรุงพื้นที่ให้โรงเรียนมีสภาพที่เอื้อต่อการเรียนการสอนมากขึ้น” และอีกประเด็นที่เป็นจุดเด่นของ Six-G Model กล่าวคือ โรงเรียนสาธิตฯสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชรเขต 1 และมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชรต่างมีศักยภาพที่จะช่วยให้การดำเนินการตามข้อตกลงความร่วมมือกันประสบความสำเร็จและมีประสิทธิภาพส่งผลให้ชุมชนได้รับประโยชน์อย่างเต็มที่ Robbins & Finley (1998) ยังให้ความหมายของความร่วมมือในการทำงานโดยเน้นความสำคัญว่าทุกฝ่ายจะให้การช่วยเหลือกันเพื่อให้ได้ประโยชน์ร่วมกันและสามารถทำให้องค์กรคงอยู่ได้เพื่อรักษาผลประโยชน์ร่วมกันซึ่งสอดคล้องกับรัตนารักการ (2557, กุมภาพันธ์ 12) ที่กล่าวว่า “มหาวิทยาลัยจะได้ใช้ประโยชน์จากโรงเรียนด้วย และโรงเรียนก็ได้ใช้ประโยชน์จากทางมหาวิทยาลัยด้วย เหมือนเป็นพี่เลี้ยงดูแลเพื่อให้โรงเรียนเติบโตและพัฒนา และในขณะที่เดียวกันมหาวิทยาลัยจะได้ใช้ประโยชน์ถ้าโรงเรียนได้รับการพัฒนาหรือปรับปรุงให้มีคุณภาพตามข้อตกลงร่วมมือกัน มหาวิทยาลัยสามารถใช้เป็นที่ฝึกประสบการณ์สอนของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ได้” นอกจากนี้ Six-G model ยังสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ที่กล่าวว่าการมีส่วนร่วมขององค์กร หน่วยงานต่าง ๆ ในการมีส่วนร่วมจัดการศึกษา และพัฒนาด้านการศึกษา ไม่ว่าจะเป็นการให้สังคมได้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ให้สถานศึกษามีการประสานความร่วมมือกับผู้ปกครองชุมชนทุก ๆ ฝ่ายเพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ ซึ่งสาระและหลักการดังกล่าวล้วน

แล้วมีการระบุใน พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นการพัฒนาการศึกษาจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่หลายภาคส่วนต้องมีส่วนร่วมไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานรัฐและชุมชน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. โรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก ควรนำองค์ความรู้ใหม่ที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้ คือ รูปแบบความร่วมมือเพื่อคุณภาพการจัดการศึกษาในโรงเรียนถูกยุบรวมสู่โรงเรียนขนาดเล็กในรูปแบบโรงเรียนสาธิต (ภายใต้ความร่วมมือระหว่างสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1 กับมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร) โดยคำนึงถึงรูปแบบล้วนมีประโยชน์แต่จะมีมากหรือน้อยเพียงใดก็ขึ้นอยู่กับลักษณะของการศึกษาและวิธีการนำไปใช้ซึ่งจะต้องใช้ให้เหมาะสมสอดคล้องเป็นไปตามหลักเหตุผลและข้อสมมติฐานเบื้องต้นในการศึกษาค้นคว้า

2. การนำรูปแบบไปใช้ให้ประสบผลสำเร็จ ควรมีการพัฒนาปรับปรุงประยุกต์ให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ขององค์กรและสถานการณ์ที่มากระทบจากภายนอกและภายในองค์กร

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนารูปแบบความร่วมมือในการบริหารจัดการการศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็กที่มีรูปแบบปฏิบัติที่เป็นเลิศอื่น ๆ

2. ศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนารูปแบบความร่วมมือในงานวิชาการ งานบุคลากร งานงบประมาณ และงานบริหารทั่วไป ในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยเรื่องโรงเรียนสาธิตในรูปแบบของมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชรเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาจากโรงเรียนถูกยุบรวมสู่โรงเรียนขนาดเล็กภายใต้ความร่วมมือระหว่างสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชรเขต 1 กับมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร เอกสารงานวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยได้ แบ่งออกเป็น 6 บท เพื่อให้ง่ายต่อการทำความเข้าใจเนื้อหาสาระของงานวิจัยนี้ คือ บทที่ 1 บทนำ เป็นการกล่าวถึงเหตุผลและความจำเป็นในการทำวิจัยครั้งนี้ บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ใช้เป็นแนวทางการกำหนดกรอบความคิดและแนวทางการวิจัย ประกอบด้วย 5 ส่วน คือ แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบ แนวคิดและหลักการเกี่ยวกับความร่วมมือ ขอบข่ายและภารกิจการบริหารจัดการสถานศึกษา สภาพปัญหาของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง บทที่ 3 วิธีการวิจัย กล่าวถึงวิธีการที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เพื่อตอบวัตถุประสงค์ของงานวิจัย บทที่ 4 ผลการศึกษาโรงเรียนสาธิตฯ ในรูปแบบของมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร เพื่อนำ

มาพัฒนาคุณภาพในการจัดการศึกษาจากโรงเรียนถูกยุบรวมมาสู่โรงเรียนยอดนิคม ภายใต้ความร่วมมือระหว่างสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชรเขต 1 กับมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร บทที่ 5 รูปแบบความร่วมมือ Six-G model (โรงเรียนสาธิตในรูปแบบของมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร เพื่อนำมาพัฒนาคุณภาพในการจัดการศึกษาจากโรงเรียนถูกยุบรวมสู่โรงเรียนยอดนิคมภายใต้ความร่วมมือระหว่างสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชรเขต 1 กับมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร) บทที่ 6 กล่าวถึงสรุปผลการวิจัย อภิปรายและข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ และข้อเสนอแนะในการทำวิจัยหรืออาจกล่าวได้ว่างานวิจัยนี้ตอบวัตถุประสงค์ของงานวิจัยครบถ้วนที่กล่าวไว้ในบทที่ 5 และ 6

งานวิจัยนี้สำเร็จขึ้นด้วยความอนุเคราะห์ และความร่วมมือของ ผู้ให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องในส่วนต่างๆ ซึ่งได้แก่ ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชรเขต 1 ประธานกรรมการสถานศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษา ตัวแทนของคณะครู และผู้ปกครองของโรงเรียนสาธิตศึกษานิเทศก์ อาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ที่ได้ให้การสัมภาษณ์ และผู้ทรงคุณวุฒิในการสัมภาษณ์ฟังความเห็นเพื่อพิจารณาความเป็นไปได้ของรูปแบบ ผู้ตรวจสอบเครื่องมือ และผู้พิจารณางานวิจัย โดยเฉพาะขอขอบคุณดร.สุทิส ทองสนิทกาญจน์ ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 1 ที่มีส่วนร่วมในการพัฒนาโรงเรียนสาธิตตั้งแต่ระยะแรกตั้งโรงเรียนสาธิตฯ ผู้ช่วยศาสตราจารย์รัตนา รักการ รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร และเป็นอดีตอธิการบดี ที่ให้การสนับสนุนในระยะแรกตั้งโรงเรียนสาธิตฯ ที่ปรักงานงานวิจัย รวมทั้ง อาจารย์นงพะงา พิชัย ผู้ช่วยผู้วิจัย อาจารย์เบญจวรรณ ชัยปลัด ดร.จันทร์ จันทบูรณ์ ดร.ชัชฎาพร อารัมมณ อาจารย์รัชฎาภรณ์ โพธิ์พฤกษ์ อาจารย์เลเกีย เขียวดี อาจารย์ธีรวิทย์ ไพรมหานิยม อาจารย์ศรวัชรินางสาววรรณภา รอดจันทร์ นางสาวกัทลี อยู่ไทย นายกฤษฎาภรณ์ และนางสาววิราพัตร กาวิละพันธ์ ผู้ช่วยในการเก็บข้อมูล ผู้วิจัยจึงขอขอบพระคุณทุกท่านมา ณ โอกาสนี้ โดยเฉพาะคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ที่ให้การสนับสนุนการทำวิจัยมาโดยตลอด และหวังเป็นอย่างยิ่งว่างานวิจัยนี้จะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัยต่างๆ ที่ทำหน้าที่ผลิตครูที่มีส่วนในการพัฒนาการศึกษาในท้องถิ่น การบริหารจัดการสถานศึกษาขึ้นพื้นฐานตามบริบท ขนาดและความพร้อมของสถานศึกษาในภาพรวมและต่อวงการศึกษามาตราดต่อไป

รองศาสตราจารย์ ดร. พิสมัย รบชนะชัย พูลสุข

เอกสารอ้างอิง

- กนกอร สมปราชญ์ และคณะ. (2548). *ความร่วมมือเพื่อพัฒนาวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษา*. ขอนแก่น, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2545). *การจัดการเครือข่าย: กลยุทธ์สำคัญสู่ความสำเร็จของการปฏิรูปการศึกษา*. กรุงเทพฯ: ศ. เอเชียเพลส.
- คณะครูโรงเรียนสาธิตฯ. (2556, 28 ตุลาคม). *สัมภาษณ์*.
- คณะผู้ปกครองโรงเรียนสาธิตฯ. (2556, 15 ตุลาคม). *สัมภาษณ์*.
- ชูชาติ แปลงล้วน. (2551). *การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน: กรณีศึกษาโรงเรียนในโครงการปฏิรูปการเรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 4*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย, เชียงราย.
- ประพันธ์พงษ์ ชินพงษ์. (2551). *อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว*. ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- พิสมัย รบชนะชัย พูลสุข. (2557, 21 มกราคม). *ที่ปรึกษาอธิการบดี*. มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร. *สัมภาษณ์*.
- พิสิฐ เทพไกรวัล. (2554). *การพัฒนารูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อคุณภาพการจัดการศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก*. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต. มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.
- มณฑล จันท์แจ่มใส. (2551). *ปัจจัยการสื่อสารการตลาดที่มีต่อการเลือกสถานที่ท่องเที่ยวกรณีศึกษา : เกาะมุก จังหวัดตรัง*. วิทยานิพนธ์สถาปัตยกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาการวางแผนชุมชนเมืองและสภาพแวดล้อม). สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, กรุงเทพฯ.
- รัตนา รักการ. (2557, 12 กุมภาพันธ์). *รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร*. มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร. *สัมภาษณ์*.
- โรงเรียนสาธิตฯ. (2556). *รายงานการประเมินตนเอง (SAR) โรงเรียนสาธิตฯ ประจำปี 2556*. กำแพงเพชร: ผู้แต่ง.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2549). *แนวทางการดำเนินงานโครงการยกระดับคุณภาพโรงเรียนขนาดเล็ก*. กรุงเทพฯ: ผู้แต่ง.
- สุพล ทิพย์ประสารต์. (2557, 10 มีนาคม). *สัมภาษณ์*.

- Keeves, J. P. (1988). Models and model building. In Keeves, J. P. (Ed.). *Educational research, methodology, and measurement: An international hanbook*. U.K.: Pergarmon Press.
- Robbins, H., & Finley, M. (1998). *Why team don't work*. (2nd ed). London: Orient Business.
